

Sündinud 14.11.1965

Õppinud Elva keskkoolis, Viljandi Kultuurikoolis raamatukogundust (1986)

Raamatukogus alates 01.08.1986

Kuidas ja millal sai sinust raamatukoguhoidja?

Peale Viljandi Kultuurikooli lõpetamist 1986. aastal. Meenutaksin tänuga Laine Peepu, kes kohe ja rõõmuga tööd pakkus. Raamatukoguhoidja ameti valisin seetõttu, et meeldib lugeda.

Mis on sind hoidnud raamatukogus?

Huvitav töö. Ilma pingeteta töökeskkond.

Milline raamat on muutnud su mõtteviisi ja mille lugemist soovitaksid kõigile?

Goethe „Faust“. Meeldib, sest see on lugu uudishimust ja teadmisjanust. Mika Waltari meeldib väga, tema teoseid võib lugeda aina uuesti.

Milline on su lemmik rahvatarkus?

Loed rohkem, eksid vähem (soome vanasõna).

Millest unistad?

Reisimisest, Islandile näiteks.

Milline on olnud kõige meeldejäävam hetk või sündmus raamatukogus töötamise ajal?

1990ndate algus ... arvutite kasutuselevõtt. Samuti töö nõukogude võimu ajal keelatud raamatute fondist raamatute ümbersuunamisega põhikogusse.

Milline tööülesanne või projekt on kõige rohkem rõõmu pakkunud?

Praegune töö pisitrükiste (väikeatrükiste) koguga on silmaringi avardav ja mitmekülgne. Kogu Eesti elu jookseb töölaualt läbi.

Mida tähendab sulle Tartu Ülikooli raamatukogu kui töökoht ja kogukond?

Arenguvõimalused ja erinevad üritused. Huvipakkuv töö. Mugav ja eraldatud töökoht, mis on hea keskendumiseks.

Margit Leesik 60

Sündinud 04.07.1964 Tartus

Õppinud Tartu 3. keskkoolis (Raatuse Gümnaasium, 1982), Viljandi Kultuurikoolis raamatukogundust (1988)

Kuidas ja millal sai sinust raamatukoguhoidja?

Keegi kutsus. Ametlikult 01.09.1982.

Kas oled inimeste inimene või raamatute inimene?

Ikka inimesed kõigepealt.

Mis on sind hoidnud raamatukogus?

See miski, mida ei oska täpselt sõnastada. Ilmselt ka mugavus.

Kas on midagi raamatukogu vanadest aegadest, mida taga igatsed?

Avatud ukсед.

Milline ajalooline isik või tegelane raamatust tahaksid olla, millisel ajastul oleksid soovinud elada?

Nüüd ja praegu. Vanaema õunapuu otsas.

Milline on su lemmikraamat?

Ei ole lemmikut, ajas on see muutunud, aga lugemise hetkel paljud.

Milline on su lemmik elutarkus, mille oled avastanud või mis aitab igapäevaelus?

Hommik on õhtust targem.

Margit kolleegide Olga ja Marianne silmade läbi

Raamatukogu hoiuosakonda tuli Margit tööle otse keskkoolipingist, õppides edasi töö kõrvalt. Täna-seks on Margit *humaniora* lugemissaali vanem juba ligi 20 aastat.

Päikest ei näe meie kliimas kaugeltki iga päev, aga kui Margit on tööl, siis muutub ka pilvine ilm valgemaks ja rõõsamaks. Kui meie hulgas on keegi, kellel on ilmselgelt võlurivõimed, mis kõik raskused poole kergemaks muudavad, siis on see Margit. Ta on kiire mõtlemisega ja juba ammu lahendanud igipõlise mõistatuse, kuidas teha tööd nii, et tehtud saab vajalikust enamgi ning töölaud särab päeva lõpus tühjusest. Samas ei mahu Margiti tehtu kunagi ainult arvuti sisse. Ta paneb rõõmsa enesestmõistetavusega kõikjal, kus iganes vaja, käed külge ning nakatab nii ka kolleege asjade äratemise pisikuga.

Margit ise naerab, et temal on Üle Jala nimeline firma. Kuidas võtta? Ta valdab kunsti teha täpselt ja korralikult ära iga töö, ka süvenemist nõudev, kulumata selleks mõttetult aega ega energiat.

Muude perekondlike rollide kõrval on Margit – unikaalselt ning silmatorkavalt – üks kolmest tegutsemislusti täis õest. Teadjad tunnistavad, et mõõkade ja kannuste puudumisest hoolimata on tegemist vähemalt sama kange kooslusega kui kolm musketäri.

Raamatukogust vabal päeval puhkab ta ilmtingi-mata täiel rinnal. Remondib kusagil midagi, aitab õdesid Eesti „lõunamaal“ „Suure Muna“ kohvikus, kujundab maal rehealust ümber või kihutab lastelastel kas kelgumäel, uiskudel või jalgrattal eest ära.

Nooruslik uudishimu ja pealehakkamine viib ta aeg-ajalt kuhugi maailma avarustesse reisima, ka Karakumi kõrbe liiv on tema jalajälgi täis.

Margit on käsitöömeister ja rohenäpp, kelle mulda pandu hakkab kasvama, õitsema ja vilju kandma. On kahju, et tema unistus raamatukogu katusekuple vahele taimeaed luua pole rangete reeglite tõttu saanud täituda.

Teenindusosakonnas oskaksid kõik vastata viktoriiniküsimusele, kes laenutab uudiskirjanduse näituselt kõige rohkem uut ilukirjandust – ikka Margit, lugev raamatukoguhoidja.

Õnne ja rõõmu on elus täpselt nii palju, kui seda osatakse märgata. Margit märkab. Nopib kusagilt killukese, toob endaga tööle kaasa ning jagab meiega. Olgu selleks kasvõi möödaminnes üle öla heidetud pilk või sõna. Margitiga koos töötamine on natuke sedamoodi, nagu pistaksid igal nädalal lotovõidu taskusse.